katsõlõ, jõs kaswa jõ tue juurõ nija.— 17 Ku pirru tuli kattõ harro lätt jaus tulõ katõ-keeloga rüläline,— Wanna-kuu otsah palota wanno luuwa kantjõ jaus kaojõ aho nitjiku ärr.— Ku nur kuu jällüle um jaus saa kuljit.— 18 Ku inne Jaani päiwa üte künlõje ärr tapat jõis tulõ üteja tükü mano-a ku pääle Jaani päiwa ütte künlõje ärr tapat jõi ja üteja tüki otsa.— 19 Hoija kasji jaus um hää eljide ~~um~~ linn.— 20 Ku küütje ärr lõinat jõi lõika rist pääle muido wana-juudas tege jäält hindäle kübärä.— 21 Ku Jirgu pesä lõuwat jaus wõta pihliku puu kepp lõika kolm rifti pääle, tjuska kepat pesä pistü, jaus tjirk lu munnõ nii kawara ku kepi ülemäne ots jisse jääs.— 22 Kes sjuu ärr rehi tole and Jummal tu pääwä pattu andis.— a kes sjugu näge ja ei rehi tuga umm Jummal üteja päiwä wihanõ.— 23 Ku waftõnõ pää hari walmis jaa, jaus juiime kasji pääd jaus saa häste hallus hari.— 24 Kes hindäle pruuti kauplõs ja tu tütteen timäle ei tulõ, jaus pois tulgu jäält majast wällä, pangu usi takah ninni ja wrotagu kolm kõrd kura-jala kontjaga ustjõ alomitje püt-puu pääle, ja egä wrotamise aigo kinnitägu ja ütelgu: Jaija nüüd" jaus jääs tu tütteen jaijma ja ei jaa inäp mihele.— 25 Sõõgi lauda pühi alatt roskolt; üttsindä pidõ aigo otja päält, a nulga päile ei ~~a~~ kunagi, jaus ei jää maja waesõs.— 26 Ku õdimäst nõrd nari mõtjah um ja õdangu kodo tullõh haina juuh umma, jaus saa hää juuwi; a ku ollõ juuh umma, jaus saa walnõ juuwi.— 27 Ku õdimäst päiwä nari wällah um ja õdangu kodo tulõ, jaus wõetagu kartoje kepp, murtagu katsi ja wijatagu ~~eda~~ lauda katujõ pääle.— 28 Ku juurel rifti-pääwäl karjos keppi ärr kaotas, jõs tul pääwäl wahtjõt keppi usi-aida ei tohi tuwa.— 29 Ku kana ei lu jaus panõ teda hää-politje pünji-haro jisse ja pesjä kaa kura-politje jalwõ wääre pääl, peräjät panõ janna ninni ja anna kejwä juurmit jüwwä, jaus kanna nakas luma – munele.— 30 Ku tütar-lats ilmalõ jünnüs; jaus kuige õdimäld aja teda hää-politje pünji haroji läbi, jaus saa ruttu mihele.—

28 Ku kitji käe jisse lüü jaus wõta kolm neljä-pääwa õdangut nätt küttwa ustjõ wahõl pitsitadä jõs kaas kitji ärr.— 31 Ku kulja luu lü jaus wõta tawwa kun aigu waota, kulja luuga, ehk kulja mõõkmise jeebiga, ehk kulja käega, näütä kaulo ja ütle kolm kõrd: kuu ke kullake wõta mu kulja-luu ärr, jaus kaos kulja-luu ärr.— 32 Kel näo pääl umma tõrre täht, tu jõgu tedre munnõ, jaus kaojõ tedre täht ärr.— 33 Ku hammas halutas, jaus nõu hobõjõl kawwa alt ärr, wõta jäält rauda jeeft ütejä wanna nakla, lajõ jeppäl meist nagluft jõrmes jõrmes tettä, nii et jopp ei tija, mis tarbi pääle, ja panõ tu jõrmus jõrmõ, jaus jääs hamba halu maha.— 34 Ku lehm werõ nüüs wõta kolme toega aia-faiba otjt rao tükk ärr, wala werine püm pääle ja panõ faiba ots jäll ~~oma~~ wanna päika, jaus saa lehm terwes.— 35 Ku kitji käe jeh um jaus wõta nägemädä kolme pärg naese tuwwa ehe-luuwa kõrite, mähi nu kõrite nõwast ümbre käe, ehk lajo tul kätt purrõ keä um joe türji sõnu, jaus saa kõji terwes.— 36 Ku kurk haigõ um, jaus wõta naiste-rahwa kura-jala fukk, mis häste higunu um; tu fukka kunts panõ kaala pääle, jaus saa kurk terwes.— 37 Ku nulga-naisel sünnitamise aig ärr om kannatet, jis wõtku, temä mjõs ehk käke ligemine jugeank, läigaku wäitjes nulga-naese tue ajal fallan-ollewa hame küllest kuuk nüpi ärr. ja nu nüpi

pangu wüna klaasi, jaus walagu wün pääle. ja andku nulga-naesele kuuk wüm ärr juuwa, jaus wõtku nu nüpi ja ummelgu tu-jama hamme nidge tagaji.—

38 Põõja wana-mur „Kaustaa-nännä" panõ jäitje katta-nappa ahu-jun ala ülees tükü pitti, lats esi üles otja, kusji jäält läbi alla ja ütel: je um läbi jäitjme kabermangu tuõ rohi.— 39 Ku nur kuu luuwas jaus jawihma, ku kuu ja edimätje weerandikku jisse jõs jaa je wihma, ku kuu taüs jaa jaus jaa wihma, no ku kuu wiimätje weerandikku jisse jaa jaus omete lääwa ilma löörte ja jaa wihma, no ku kuu kuu ja jaus waeft iks jaa wiha wihma.— 40 Wüüõ umm hää rüünä tettä, ~~ä~~ poost ta jaus hää! külwi kurrõ ei olõ wil tulnu.—

ma masja jucl õ malgaga, lajo jullõ tapitjoga.— Wana taidu „ "näe näitje pääga neitjikene wiõi palgi wrrilihõ, tegi tarõ uppinallõ, narjä lauda kallowallõ lätjima omma atra alla ajama, teije tulõ tomikuhõ, jaun jaarõ weere pääle. Narjus kuli ärr; Tigga tungje hauda, lammas lahk lauda, kits tegi kirjo, nästäs ragi rifti, pikho pesj kellä.— 3 Terre terre tedreukene, kos ja läädo rogrõkõnõ! ma lää parmulõ puhtilõ," kes parmu ärr tappe! Kits lei oma kõpiga lammas laba-luuga, Tiga oma jõraga, wars oma kalsaga, kuscha püüu warrõga kitje katõ karwaga.— Pjppu Boapu aja härrä rugu, iftu esi näe pääle, (aulo) latjõlõ laulu, latjõ laulgõ noodi perrä lüü uno tulõ wäri kirjt.— 41 Jaat lätz janna pijt pää pauna jättõ jawi hauda.— 42 Ja-kullä ma-kulija kunas mikullja koko jaa.— 43 wett-ta näüs mis jaa, kas üts luts wai kats wähuä.— Jaa um wolli Jokko küll loogustega lubat.— 44 Tegi küll juurõ hää, töi herrääle löhnõsitje wiiso.— Terre ja jawnu! wastus: keä sinno um karjanu tu sinno jakkaku, uma müük, uma raud, kolm tingä jankamine.— 45 Oppeta ja oll küla kooli majan latji üle kaeman, üts naene astje oma pojaga ette ja ütel: kulla weli opetaja! mis jeft mu pojast Haarlist jaanes, ei olle täll, kõiwid ei raamatit kuli tulla, üts hanen um tu-gi um mulgu kõrwalt ütsi. opetaja küsse: kos ja kortenin olet, naene wastas: jäält kos üts jurr aukeu pähätjen um.— wana mjõs ja warja mõttõ.— 46 noor perenaeno walmistas ennast kirriku teele, astus peegli ette jäädis peas rättiku ilusjaste, jäädis ka nokkad nii et, naad hästi peenõ wälja näitaks, tahtis juba minema hakata, kui Tüdruk küsis: mis lõuneks keeta! noorik ei tahtnud omi peeneks jäetud mokki rikkuda ja wastas: „epn süp". tüdruk ei jaanud aru ja küsis: mis lõuneks keeta! noorik wastas: „epn süp" tüdruk ei jaanud weelgi arru ja küsis, mis lõuneks keeta! noorik wastas: toha kurat! herne suppi.—

Mimme innemei misjä-jäält xosumõllõdõ.— teä kartsutas taha samma inne.— 47 Ja olõdõ wana suijam.— bi jaisa paigel wehmerdäs inne.— 48 Ku prri aig tulõ jaus nakami Suuwä elaja konõtajõ nüjama.— Narja oma nõo nõjara kokko.— 49 Peenikene niga pääle, kolekma.— Ma taad hobõjõ kronõd ei ostta, mul um ejigi jäärtjid klepkuntma.— 50 Põõtje tõjõ taha nii höbõwälle kui.— 51 Toho ega tu asji nii juur es ollõ ku tu aun oll näil oll muna ümbre-kända ja arwsi et mägi um-